

Kendelser og alle Angreb og Forsvar her i Salen hvile.

Naar jeg nu slutter med at indstille Udvalgets Flertals Forslag til det høje Folketings Beslutning, vil jeg gentage, hvad jeg allerede antydede i min Indledning: Det her foreliggende Forslag er ikke fra Udvalgets Flertals Medlemmers Side i nogen Henseende dikteret af nogen som helst Art af politisk Hævnfølelse eller lignende mod de to forhenværende Ministre. Der var rigtignok et æret Medlem her i dette høje Ting, som forleden Dag i Anledning af min Stilling som Formand og Ordfører i Rigsretsudvalget spøgefuldt kaldte mig for Skarpretteren eller den anden Sejstrup. Nu ved jeg ikke, hvilke Følelser der besjæler en Skarpretter under hans Embedsgerning. Der er maaske dem, som mene, at det maa være særlig blodtørstige Følelser, men hvis de ere af den samme Art som de Følelser, der i Øjeblikket besjæle mig, og jeg tror, jeg tør sige saa godt som alle Medlemmer af Udvalgets Flertal, vil jeg sige, at da ere de ingenlunde blodtørstige. Det er maaske ikke frit for, at der hos de fleste af os findes fremherskende en Følelse af Medlidenhed med de sikkert ret store og nervepirrende Sindslidelser, som en saa stor og lang Retssag ført for aabne Døre absolut maa forvolde de anklagede, selv om de aldrig saa meget føle sig som brave Mænd. Men vi kunne ikke andet. Retten maa have sin Gang, paakrævet som den er af den danske Befolkning. Vi maa og skulle have saa fuldt Lys som muligt over, hvad der er Sandhed i disse ulykkelige Forhold, og det kan kun ske paa een Maade: ved en Rigsretsanklage.

Pedersen-Nyskov: I Anledning af det foreliggende Forslag til Beslutning af Folketinget om Rigsretstiltale mod de to forhenværende Ministre, J. C. Christensen og Sigurd Berg, skal jeg kun gøre ganske faa Bemærkninger, idet jeg i det hele kan henholde mig til den Betænkning, der er afgiven af det Mindretal, hvortil jeg hører. Vi have oprindeligt ikke ønsket, at denne Sag skulde gaa i Udvalg, men naar det nu er sket, have vi fundet det som vor Pligt at angive vor Stilling til denne Sag gennem den Betænkning, som vi have afgivet. Der er da saa meget mindre Grund til nu at komme nærmere ind paa alle de Forhold, der vedrøre denne Sag, der baade i Fjor og i Aar ere udførligt behandlede saavel her i Salen som i Udvalget. Den ærede Ordfører udtalte, at det

var fuld Klarhed, man ønskede i dette Spørgsmaal. Det forekommer mig, at Forhørene ere saa omfattende og saa fuldstændige, at vi i Virkeligheden allerede have faaet fuld Klarhed over hele dette Spørgsmaal. Efter at vi have gennemgaaet de foreliggende Forhør og de deri givne Oplysninger, have vi maattet stille os det Spørgsmaal: Findes der i disse Oplysninger Grundlag for en Rigsretstiltale mod de to nævnte forhenværende Ministre? Vi ere komne til det Resultat, at der aldeles ikke findes Grundlag for en saadan Rigsretstiltale i de Oplysninger og de Forhør, som foreligge. Naar vi i Udvalget og ogsaa her i Tinget se saa forskelligt paa hele dette Spørgsmaal, kan jeg kun forklare mig det derved, at man fra Flertallets Side ser paa Sagen, saadan som den foreligger, saadan som den nu er aabenbaret for alle, medens vi mene, at de paagældende tidligere Ministres Handlemaade alene kan og bør bedømmes efter de Forhold, som den Gang vare til Stede, og de Forudsætninger, man den Gang maatte gaa efter. Af de Tvivl, der i sin Tid vare fremme om Sparekassens rette Ledelse, gik jo ingen ud paa at sigte Alberti for at være en Bedrager, og heller ikke i de Angreb, der her i Salen fremkom for 2 Aar siden, rettede mod Alberti og hans Administration, forekom der noget, der sigtede Alberti for Uærlighed i sit Forhold overfor Den sjællandske Bondestands Sparekasse. Den daværende Regering stod overfor dette store selvstyrende Pengeinstitut med dets Bestyrelse, dets Garanter, dets Revisorer, fra hvis Side der ikke forelaa nogen Indsigelse hverken mod de aflagte Regnskaber eller mod Ledelsen, hvad der heller ikke forelaa fra Sparekasseinspektørens Side. Det, man forudsatte og den Gang maatte forudsætte, var, at Sparekassen var undergiven en ærlig og betryggende Ledelse, og saa forekommer det mig, at det vilde være i høj Grad vanskeligt for Finansministeren at nægte Sparekassen det Laan, hvormed Bestyrelsen beder under de vanskelige Pengeforhold, som den Gang vare til Stede. Dette Laan er i øvrigt ydet mod fuldt betryggende Sikkerhed for Statskassen, og under den samme Forudsætning vilde en af den daværende Indenrigsminister beordret Undersøgelse have været en overmaade betænkelig Sag og kunde have forvoldt Sparekassen betydelige Tab, og Rigsdagens tidligere Stilling baade under Sparekasselovens Affattelse og senere maatte i høj Grad opfordre den